

**Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.141/2010/18.**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év szeptember hó 28. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év március hó 16. napján kelt 15.B.792/2008/85. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottak tekintetében **megváltoztatja.**

Az I. r. vádlott főbüntetését 2 (kettő) évi börtönbüntetésre,

A II. r. vádlott büntetését 3 (három) évi börtönbüntetésre és 3 (három) évi közügyektől eltiltásra súlyosítja.

Az I. r. vádlottal szemben 22.500 (huszonkétezer-ötszáz) forint, a II. r. vádlottal szemben 102.500 (százkétezer-ötszáz) forint vagyonekobzást rendel el.

Az I. r. vádlott tekintetében, a házi őrizetben töltött időt akként számítja be, hogy 1 (egy) napi szabadságvesztésnek 4 (négy) napi házi őrizet felel meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r. és II. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Megállapítja hogy az elsőfokú eljárás során I. r. és II. r. vádlottal kapcsolatosan összesen 525.931 (ötszázhuszonötezer-kilencszázharmincegy) forint bűnügyi költség merült fel

Ebből I. r. vádlott külön 181.377 (száznolcvanegyezer-háromszázhetvenhét) forintot, II. r. vádlott 170.332 (százhetvenezer-háromszázharminckettő) forintot, míg I. és II. r. vádlottak egyetemlegesen 174.222 (százhetvennégyezer-kettőszázhuszonkettő) forint bűnügyi költséget kötelesek az államnak megfizetni.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből I. r. vádlott 10.200 (tízezer-kettőszáz) forintot, míg II. r. vádlott 12.450 (tizenkétezer-négyszázötven) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye:

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2010. március 16. napján kelt 15.B.792/2008/85. számú ítéletével I.r. vádlottat 1 rb. a Btk. 175/B. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d./ pontja szerint minősülő a Btk. 20. § (3) bekezdése szerint társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette és 1 rb a Btk. 282 § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt halmazati büntetésül mint visszaesőt 1 év 2 hónapi börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Egyben a Győri Városi Bíróság Fk.829/2004. számú ügyében engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette és megállapította, hogy a jelen ügyben I.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az I.r. vádlottat az ellene 1 rb. a Btk. 206. §-ában meghatározott kitartottság büntette és 1 rb a Btk. 282/A. § (1) bekezdésében meghatározott és a (6) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A II.r. vádlottat 1 rb a Btk. 175/B. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d./ pontja szerint minősülő, valamint a Btk. 20.§ (3) bekezdése szerinti társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette, 1 rb. a Btk. 206. §-ában meghatározott és eszerint büntetendő kitartottság büntette és 1 rb a Btk. 282/C. § (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt halmazati büntetésül 1 év 8 hónapi börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A II.r. vádlottat az ellene 1 rb a Btk. 282/C. § (2) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A III.r. vádlott a IV.r. vádlott és V.r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítélete a az elsőfokú eljárás során jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az I.r. és II.r. vádlottakra vonatkozó részében súlyosításért fellebbezett.

Az I.r. vádlott és védője, valamint a II.r. vádlott és védője elsősorban az emberkereskedelem miatti bűnösség megállapítása miatt felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2010. május 5. napján kelt átiratában I.r. és II.r. vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta és indítványozta,

hogy a két vádlottal szemben a másodfokú bíróság hosszabb tartamú fő és mellékbüntetést szabjon ki.

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, az ügyet kellően felderítette, a bizonyítékokat a lehetséges körben összegyűjtötte és kellően megindokolta, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el a tényállás alapjául.

A nyilvános ülésen az ügyészség képviselője kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, melyet az eljáró bíróság a bizonyítékok értékelő tevékenysége alapján állapított meg. Az ügyészség képviselője kifejezetten a kiszabott büntetés mértékét támadta és hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket nem a súlyuknak megfelelően értékelte. A vádlottak mindketten jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt követtek el, amikor megvalósították az emberkereskedelem büntettét, amelyre a törvény 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés büntetést rendel, és a jelen ügyben mindkét vádlott esetében az elsőfokú bíróságnak halmazati büntetést kellett kiszabnia.

Az I.r. vádlott tekintetében bár súlyosító körülményként értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott visszaeső és a vádbeli cselekményt a feltételes szabadság ideje alatt követte el, ennek ellenére vele szemben a törvényi minimumot alig meghaladó mértékű főbüntetést szabott ki.

A II.r. vádlott esetében figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy bár a jelen ügyben a II.r. vádlott visszaesőnek ugyan nem tekinthető, de hat esetben állt már a bíróság előtt. A II.r. vádlottnál bár a súlyosító körülmények körében értékelte a bíróság, hogy a vádbeli cselekményeit a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárások hatálya alatt követte el, de nem értékelte kellő súllyal, hogy xy sérelmére a kitartottság bűncselekményét egy 18 életévét alig betöltő fiatal lány sérelmére valósította meg, és az sem került a büntetés kiszabása körében megfelelő értékelésre, hogy ő volt az aki mint kábítószerfüggő személy a sértettet belevitte a kábítószer-fogyasztásba.

Mindezek a tények alapul szolgálnak arra, hogy a másodfokú bíróság mindkét vádlottal szemben súlyosabb fő és mellékbüntetést szabjon ki.

Az ügyészség képviselője az elsőfokú bíróság által hozott felmentő rendelkezéseket mindkét vádlott esetében tudomásul vette, így a felülbírálat köre ezekre a bűncselekményekre nem terjedt ki.

Az I.r. vádlott védője a fellebbezési eljárás keretében a tényállást kifogásolta, az emberkereskedelem büntettének megállapításával összefüggésben. Álláspontja szerint a tényállásban rögzített emberkereskedelem tulajdonképpen egy látszólagosan elkövetett bűncselekmény. Az I.r. vádlott tudata ugyanis nem fogta át azt a tényt, hogy sértettnek a „Zz” részére való átadáskor tulajdonképpen egy

emberkereskedelem büntetében vett részt. Ezért kérte, hogy a bíróság e bűncselekmény alól az I.r. vádlottat a másodfokú bíróság tévedés címén mentse fel. Amennyiben a felmentésnek ezt az okát a másodfokú bíróság nem állapítaná meg, úgy a bíróság bizonyítottság hiánya okából mentse fel az I.r. vádlottat. Hivatkozott arra, hogy az eljárás során egyetlen olyan bizonyíték sem merült fel sértett tanú vallomásán túlmenően, ami kétséget kizáró módon bizonyította volna, hogy az I.r. vádlott ténylegesen részt vett volna a sértett eladásában. Álláspontja szerint az I.r. vádlott csupán kísérőként volt jelen a sértett eladásánál, a későbbiekben pedig csak abban nyújtott segítséget a sértettnek, hogy a 70-es út mellett „helyet” biztosított neki. Amikor kivitték a prostitúciós tevékenység gyakorlásához a sértettet a vádlott-társai a településre, akkor a IV.r. vádlott volt az aki elvette a sértett keresményét a 10.000 forintot. Az I.r. vádlott nem részesült a sértett keresményéből, és szó sem volt arról, hogy azért vitték volna ki az útra, hogy a „Zz” nevű személynek az 57.000 forint összegű tartozását a sértett ily módon megkeresse.

Mindezekre figyelemmel az I.r. vádlott védője kérte, hogy az I.r. vádlottat a másodfokú bíróság az emberkereskedelem büntette miatt emelt vád alól mentse fel.

Az I.r. vádlott a fellebbezési eljárás során csatlakozott a védőjéhez és a védekezésével azonos módon tagadta az emberkereskedelem büntetének az elkövetését. Előadta továbbá, hogy időközben komoly betegsége alakult ki, ami jelenleg is fennáll és állandó orvosi gyógykezelésre szorul vérmérgezés diagnózisa miatt. Kérte annak figyelembe vételét is, hogy 2010. novemberében megszületett a második gyermeke, akinek az eltartásáról, valamint az élettársáról is gondoskodik.

A II.r. vádlott védője a fellebbezési eljárás során csatlakozott az I.r. védő által előadottakhoz és ugyancsak a tényállás megállapítását támadta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelen következtetést vont le amikor a II.r. vádlott bűnösségét az emberkereskedelem és a kitartottság büntetében is megállapította. Kérte, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezési eljárás során hagyja figyelmen kívül sértett tanú vallomását mivel ez a vallomás végig következtelen volt és más bizonyíték nem erősítette meg. Egyéb bizonyíték sem állt a bíróság rendelkezésére, ami kétség kívül bizonyította volna, hogy a II.r. vádlott 2007. január-február hónapjában rábírta volna a sértettet a prostitúciós tevékenységre és a napi 40.000 forintos keresményét elvette volna tőle. Nem bizonyított tény az sem, hogy a „Zz” keresztnévű személynek a sértettet 45.000 forintos tartozásáért eladta volna. Ezt a tényt a vádlott-társa I.r. vádlott is tagadta, a „Zz” nevű személy pedig az eljárás során nem került elő. Az előbbiekre figyelemmel összességében azt kérte, hogy a másodfokú bíróság a II.r. vádlottat bizonyítékok hiánya okából mentse fel az emberkereskedelem és a kitartottság büntette miatt emelt vád alól.

----- o -----

A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet a vádlottak és védőik által a fellebbezéseikben előadottakkal. Az elsőfokú bíróság ugyanis a tényállást mérlegeléssel állapította meg, ami a másodfokú eljárásban már nem volt támadható. Az irányadó tényállást pedig a másodfokú bíróság, túlnyomórészt

megalapozottnak találta. A vádlottak előéletére, továbbá a bűncselekmény elkövetéséből szerzett vagyonra vonatkozóan a tényállást a Be. 353. § (1) bekezdés a./ pontja, az iratok tartalma alapján az alábbiakkal egészítette ki:

1./

Az I.r. vádlottal szemben a Győri Városi Bíróság által kiszabott, 2005. április 11. napján jogerős Fk.829/2004/71. számú - melyben társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 4 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte, amelyből a vádlott 2006. december 10. napján feltételesen szabadult - ítéletéből kapott feltételes szabadság 2007. december 9. napján telt volna le.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 19.B.VIII. 26.515/2010/20. számú ítéletével mely 2011. március 11. napján emelkedett jogerőre a 2011. március 1. napján elkövetett lopás vétsége miatt 40 napi közérdekű munka büntetésre ítélte.

A vádlott jelenleg a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 30.B.35.031/2011. szám alatt társtettesként elkövetett rablás büntette és lopás büntette miatt folyamatban lévő büntetőügyben 2011. június 10. napjától kezdődően lakhelyelhagyási tilalom alatt áll.

Az I.r. vádlottal szemben a Budapesti XIV. - XVI. Kerületi Ügyészség a 2011. május 30. napján kelt B.8419/2010. számú vádiratával a 2010. augusztus 10. napján elkövetett rablás (Btk. 321. § (1) bekezdés) büntette miatt emelt vádat, mely eljárás jelenleg folyamatban van (erkölcsi bizonyítvány 1-7. oldal, másodfokú iratok 16. szám).

2./

A II.r. vádlottal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 17.Fk.28767/2009/4. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta a Budapesti IV. XV. kerületi Bíróság 11.B.XXII.909/2006/24. számú, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.B.2858/2006/25., a 221.B.VIII.3616/2007/15. és a 17.Fk.31137/2006/16. számú alapítéleteit, összbüntetésül 2 év 2 hónap börtönbüntetést állapított meg. Az ítélet a Fővárosi Bíróság 25.Bkf.IV.5771/2010/4. számú határozatával 2010. év március hó 4. napján emelkedett jogerőre. A szabadságvesztés utolsó napja 2010. november 17., a büntetéséből ténylegesen 2011. január 29. napján szabadult (erkölcsi bizonyítvány 4. oldal, másodfokú iratok 17. szám).

A történeti tényállásban írtakat az elsőfokú ítélet 8. oldal 1. bekezdésében azzal egészíti ki, hogy a II. r. vádlottnak a sértett prostitúciós tevékenységéből 80.000 forint, e sértett eladásából neki és az I. r. vádlottnak 45.000 forint vagyona keletkezett.

A fenti kiegészítésekkel a tényállás teljes egészében megalapozottá és a felülbírálatra alkalmassá vált (Be.351. § (1) bekezdés első fordulat).

Az emberkereskedelem büntettének megállapítása során kétségtelenül az elsőfokú bíróság alapvetően a sértett tanú vallomására állapította meg a tényállást. A sértett vallomását azonban több egyéb bizonyíték is megerősítette. A IV.r. vádlott, V.r. vádlott, valamint 1. számú és 2. számú tanúk vallomásából is egyértelműen következtetni lehet arra, hogy a sértett szavahihető tanú a sérelmére elkövetett cselekmények feltárásában. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényekből további tényekre következtetett, ugyanis a logika szabályainak is megfelelt az a következtetés, hogy a sértett a IV. r. vádlottól azért kért segítséget, mert az őt megvásárló személy, a „Zz” közölte vele, hogy másnap 1 óráig 57.000 forintot kell neki visszaadnia, ha azt akarja, hogy az adásvételétől eltekintsen. Ezért vitték ki a sértettet a 70-es út mellé, hogy prostitúciós tevékenységével próbálja összeszedni ezt a pénzt de csak 10. 000 forintot tudott keresni. Így került sor arra, hogy a sértett végül kényszerhelyzetbe került és az édesanyjához menekült és orvosi gyógykezelése vált szükségessé. A sértett édesanyja ekkor szerzett tudomást a lányával kapcsolatos bűncselekmények elkövetéséről, ekkor tette meg a vádlottakkal szemben a büntetőfeljelentést, és a sértett ily módon került a kórházba elvonó kezelésre. Ezek a tények egyértelműen megerősítik és alátámasztják a 18. életévét alig meghaladó sértett tanúkénti vallomását, aki a releváns tények tekintetében végig következetes vallomást tett.

A másodfokú bíróság nem fogadta el az I.r. vádlott védőjének hivatkozását arra nézve, hogy az I.r. vádlottnak nem volt tudomása az adás-vételről, hogy ő csupán jelen volt a 45.000 forint átadásakor, így az ő esetében a tévedés megállapításának lenne helye. Az irányadó tényállás szerint azonban az I.r. vádlott maga is tudomást szerzett az adásvételről, sőt azt is tudta, hogy a lányt miért hagyták ott a „Zz” nevű személynél, és vádlott-társával arról is tudtak, hogy a lánynak össze kell szednie az 57.000 forintot „Zz-nek”. A sértett beszámolt az I.r. vádlottnak arról, hogy a „Zz” tőle követeli a II.r. vádlott tartozását és ezért kérte az I.r. vádlott segítségét.

Ilyen bizonyítékok mellett a tévedésre való hivatkozás alaptalan, mivel a tényállásból egyértelműen következik, hogy az I.r. vádlott tudata átfogta, hogy a sértettnek az eladása megtörtént, melynek során maga is részt vett a megegyezésben. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság helyesen következtetett mind az I.r., mind a II.r. vádlottak bűnösségére az emberkereskedelem büntette, II.r. vádlott esetében pedig ezen túlmenően a kitartottság bűncselekményének megállapításakor.

A megalapozott tényállás alapján tehát helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I.r., II.r. vádlott azon magatartásával, mikor a sértettet prostitúciós tevékenység folytatása céljából egymás tevékenységérő tudva, közösen adták el egy ismeretlen férfinak 45.000 forintért, megvalósították a Btk. 175/B. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d./ pontja szerint minősülő emberkereskedelem büntettét, melyet - az elkövetés idején hatályos - Btk. 20.§ (2) bekezdése szerinti társtettesként követték el.

Az I.r. vádlott ezen túlmenően azzal, hogy az előbbi cselekményt megelőzően a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó speed port és marihuánát a saját fogyasztására megszerzett, a Btk. 282. § (1) bekezdésének III. fordulatában meghatározott és az (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétségét is megvalósította.

A II.r. vádlott az üzletszerű kéjalgést folytató sértettel 2007. január-február hónapban, mintegy két héten keresztül kitarattta magát, ezzel megvalósította a Btk. 206. §-ban meghatározott és eszerint büntetendő bűncselekményt.

A II.r. vádlott az orvos-szakértői vélemény alapján kábítószerfüggő személy - a vizeletéből delta-9 THC volt kimutatható - a saját fogyasztásának biztosítása érdekében rendszeresen, 2007. június 4. napját megelőző időben a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó mennyiségű marihuánát és hasist szerzett meg. A cselekménye ezért a Btk. 282/C. § (1) bekezdésének III. tételében meghatározott és az (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő, kábítószerfüggő személy által csekély mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségét valósította meg.

A másodfokú bíróság egyetértett a mindkét vádlottra vonatkozó súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezéssel. Az emberkereskedelem büntettének törvényi büntetési tétele 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés, a halmazati büntetés kiszabhatóságára figyelemmel az 7 év 6 hónapra emelkedik. Az elsőfokú bíróság azonban mindkét vádlottal szemben a törvényi minimumot alig meghaladó fő és mellékbüntetést szabott ki. Ezért az I.r. és a II.r. vádlottak esetében a főbüntetés tartamát a másodfokú bíróság kirívóan enyhének találta. A vádlottak előéletére, a terhükre rótt cselekmények jellegére figyelemmel ezért a büntetéseket az I.r. vádlottra vonatkozóan 2 évre, a II.r vádlottra vonatkozóan 3 évre súlyosította. Figyelembe vette a másodfokú bíróság azt is, hogy a II.r. vádlott bűnösségének köre a belső arányosság szempontjából lényegesen súlyosabb volt, mivel a bűnösségének a megállapítására a kitaratottság büntettében is sor került, és ő volt az, aki a fiatal sértett egészségi állapotát is súlyos veszélyhelyzetbe hozta. A főbüntetéssel arányos mellékbüntetés kiszabása is indokoltnak látszott, ezért a közügyektől eltiltás mértékét szintén 3 évre súlyosította.

A cselekmény elkövetése idején hatályos Btk. 77/B. § (1) bekezdésének a./ pontja alapján indokoltnak látta a másodfokú bíróság a vagyonelkobzás elrendelését a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona mindkét vádlott esetében. Ezért a másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben a sértett eladásából származó összeg felére (22.500 forint), a II.r. vádlottal szemben ezen összeg másik felére, továbbá a kitaratottságból származó 80.000 forintra, összesen 102.500 forintra vagyonelkobzást rendelt el.

A felülbírálat során észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a felmerült bűnügyi költség összegét tévesen állapította meg, ezért a bűnügyi költség összegét a költségjegyzék alapján összesen 525.931 forintra helyesbítette.

Megállapította, hogy az I.r. vádlott bűnösségének megállapításával összefüggésben külön 181.377 forint, II.r. vádlott részéről külön 170.332 forint, míg a tanúk költségeiből adódóan I. és II.r. vádlottakra vonatkozó részében egyetemlegesen a vádlottakat terhelően 174.222 forint merült fel. Mivel a bűnügyi költség összege pontosan megállapítható volt, ezért szükségtelenné vált e körben az ítélet hatályon kívül helyezése, a másodfokú bíróságnak ugyanis a költségjegyzékben történt pontos feltüntetés alapján módjában állt az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegének pontos megállapítása.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása a Be. 372. § (1) bekezdésén alapul, míg a helyes rendelkezéseket a Be. 371. § (1) bekezdése alapján hagyta helyben.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségről a Fővárosi Ítéltábla a Be. 381. § (1) bekezdése alapján határozott.

A jogorvoslati jogosultság kizárása a Be. 386. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2011. év szeptember hó 28. napján

Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.	Dr. Székely Ákos s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró
határozatszerkesztő		

A Fővárosi Bíróság 15.B.792/2008/85. számú ítélete az I.r. és II.r. vádlottak tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.141/2010/18. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelélül: